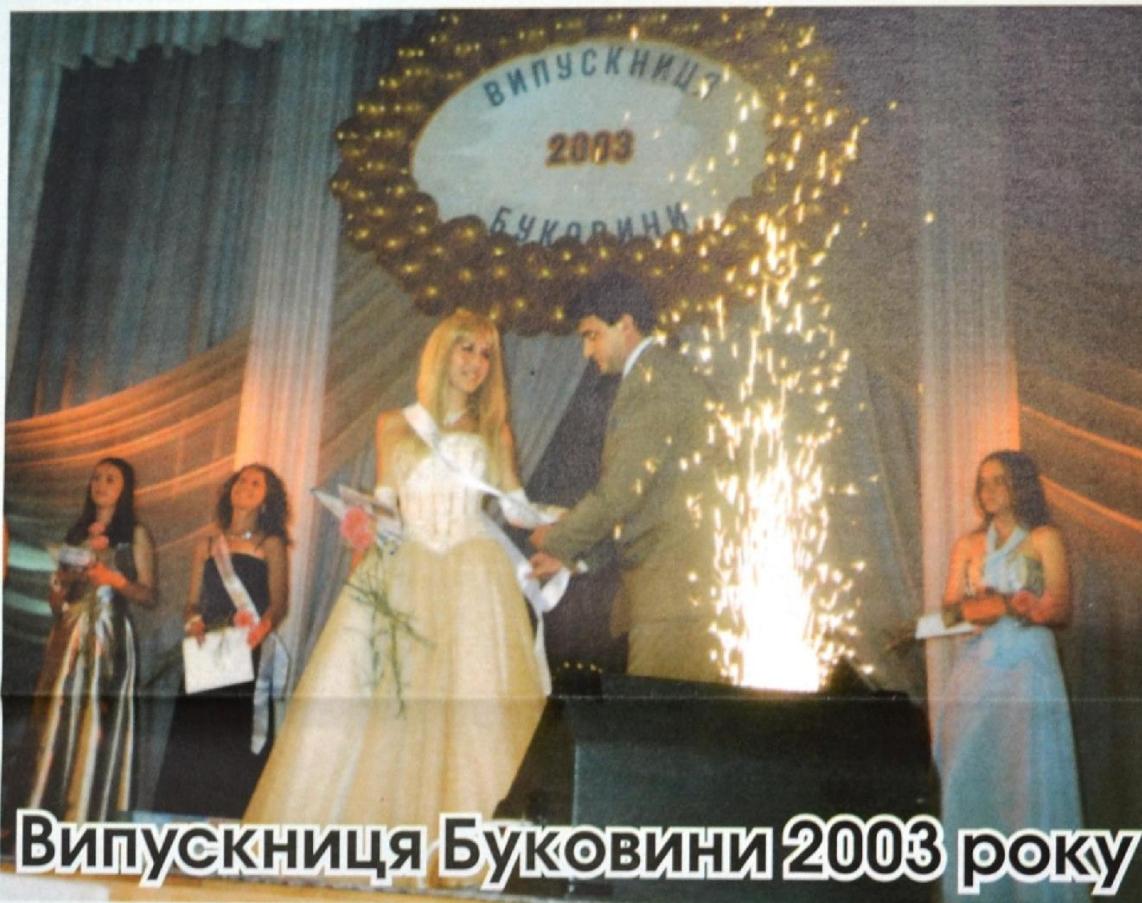

ALTER EGO

МОЛОДІЖНА ГАЗЕТА БУКОВИНИ «АЛЬТЕР ЕГО»

№4 2003 РОКУ

Випускниця Буковини 2003 року

У спекотні літні дні, час канікул та відпусток, коли життя в Чернівцях неначе замирає, юнацтво Буковини отримало неподільний подарунок.

«Чернівецька область завжди формувала політику модельного бізнесу в Україні», — зазначив народний депутат України Михайло Бауер, відкриваючи перший Обласний конкурс «Випускниця Буковини 2003 року», організований обласним громадським об'єднанням «Молодь», міським фондом культурних ініціатив та обласним управлінням у справах сім'ї та молоді. Конкурс зібрав на одному подіумі вісім чарівних випускниць шкіл різних районів краю.

Кожний крок конкурсанток оцінювало присікліве журі: керівник обласної організації партії «Трудова Україна» А. В. Ротар, депутат облради, директор Будинецького заводу мінеральних вод В. І. Веклич, депутат міськради, директор МПП «Калібр» І. Х. Хоча, директор регіонального відділення Чернівецької філії КБ «Приватбанку» О. Р. Блащук, директор ЛТД «Галс» В. А. Завадовський, ректор Чернівецького фінансово-юридичного інституту М. І. Манілч та начальник обласного управління у справах сім'ї та молоді М. К. Семанюк. На хіно долю випала нелегка робота, адже вибрати найкращу з дефілюючих подіумом дівчат було зовсім не просто. Всі конкурсантки мали свою «родзинку», яку залишки демонстрували присутнім. Так, вижничанка Олена Верник запам'яталася своїм міні-патріотизмом у фразі «Берегомет — восьме чудо світу», хотинчанка Олена Годнюк — впевненістю та непоганими вокальними даними, чернівчанка Євгенія Демчина — простотою та даними масовика-затійника, глибоchanка Лариса Почанська — схильністю до патетичних ліричних монологів, театралізованих дійств та демонстрацією своєї сестри близнюка, герцай-

чанка Юлія Манолакі — стисливістю виступів та чудовим румунським колоритом.

У ході конкурсу дівчата більш або менш переконливо розповідали про власну школу, яку щойно закінчили, про свою родину, рідний район, нарешті про власні мрії. Можна лише поспівувати конкурсанткам, уявляючи, скільки важкої праці вкладено у підготовку до виступів. Конкурс був здебільшого розмовним і дівчатам довелося завчити чималі тексти та ще й спробувати артистично подати їх на суд журі та глядачів. Усі учасниці конкурсу після завершення були цілком заслужено нагороджені дипломами та подарунками.

Значне задоволення аудиторія отримала від інтермедії. Глядачі з захопленням спостерігали за виступами команди КВК «Шиворот — навирівот», буковинського барда Володимира Хомяка та студентки медакадемії Вікторії Іващук.

Коли настав час визначення переможців, після остаточного підрахунку балів, зрозумілого хвилювання конкурсанток та інших груп підтримки, журі оголосило наступні результати: переможницею конкурсу «Випускниця Буковини 2003 року» було урочисто оголошено випускницю Сторожинецької гімназії Інесу Піжевську, яка підкорила зал ширістю та відвіртістю почуттів. Першою віце-міс стала міла глибоchanка Лариса Почанська. Місце другої віце-міс цілком заслужено зайніяла іскрава хотинчанка Олена Годнюк. Міс глядацьких симпатій стала вижничанка Олена Верник. Не обійшлося без сюрпризу: випускниця Новоселицького ліцею Тетяна Сланіна, що вже вступила на економічний факультет ЧНУ, раптово отримала чи не найситтєвіший, як на майбутній студентці, подарунок — оплату за весь перший курс навчання. І хоча автор цих рядків не повністю погоджується з вироком журі, однак цілком со-

лідарний з висловом одного з його членів, депутата міськради І. Х. Хоча, який заявив, що Україну врятують жінки.

«Ідею конкурсу підказало саме життя,

— зазначив в інтерв'ю нашій газеті один з головних організаторів конкурсу, президент Чернівецького міського фонду культурних ініціатив Юрій Додонов, — сьогодні молоді, особливо в масштабах регіону, приділяється надто мало уваги. Тому структури, які працюють в молодіжному

середовищі, намагалися зробити свято для юнацтва області. Метою нашого конкурсу було показати красних випускниць загальноосвітніх навчальних закладів, свого роду

молодіжну еліту. Наш конкурс проводиться в області вперше. Тому можливо не все з задуманого вдалося. Однак ми маємо надію, що «Випускниця Буковини» стане традиційною, і ми ще неодноразово побачимо красних випускниць області на сцені».

Андрій МІНАЄВ

АНОНС

2
стор.

Людські знання вчора і сьогодні

4
стор.

Між любов'ю і смертю

Туризм як стан душі

Люди завжди прагнули мандрувати. Їх немов магнітом притягували невідомі куточки землі. Прикро, що в наш бурхливий час відкрити щось принципово нове мандрівнику практично неможливо. Однак ми не позбавлені шансу виявити щось нове у своїх почуттях. Туризм – це не просто похід з рюкзаком та розкладання вогнища. Це філософія, стан душі. Під час туристичних походів зникають стереотипи, які в звичайних урбанізованих умовах здаються неподітними. Людина раптом починає розуміти, що все, що її оточує, складається з елементарних речей, які є сутью нашого буття. Інше лише нашарування цивілізації. Несподівано для себе починає розуміти, що зашта полягає і в тому, щоб дихати, і в тому, щоб бачити сонце, і в тому, щоб долати перешкоди.

Різні причини спонукають людину відправлятись в дорогу з рюкзаком за племінами. Можливість побачити таємні куточки землі, резерв вільного часу, урбанизація, що породжує нудьгу за природою, бажання пізнати світ і себе. Однак, одного бажання та ентузіазму може виявиться замало. Ще існує культура туристичного походу, яка полягає в різноманітних формах його організації та побуту.

Складати рюкзак потрібно принципово

Спробую дати деякі поради прихильникам пішохідного туризму. Почнемо зі спорядження. Його підібр залежить від виду туризму, складності і тривалості походу, сезону. Завжди слід пам'ятати, що спорядження повинно бути досить надійним, компактним, міцним в умовах значного перепаду температур та вологості, зручним для користування. Інколи можна почути, що відсутність окремих речей комплекту або їх погана якість не є причиною турботи. Чи варто терпіти, коли, наприклад, взуття натирає ноги, коли в холодну ніч ковдра не зігриває тіло? Дійсно, усе це можна перетерпіти, однак в ім'я чого? Підібрати спорядження для пішохідної мандрівки справа не з легких. Узяти все, без чого не можна обйтися і нічого зайвого – ось головний принцип. Нехтування ним може перетворити мандрівку у перенес важких речей на великий дистанції. Під час вибору спорядження, по можливості, звертайте увагу на колір, адже яскраві, темні відтінки спорядження та одягу знижують втому під час монотонного руху. Не можна зменшувати масу рюкзака за рахунок продуктів харчування або спорядження, що гарантують безпеку. Складати рюкзак бажано за списком, щоб він був в останній момент нічого не забути. Слід дотримуватись принципу – скласти рюкзак таким чином, щоб він був плескатим і високим, добре притиснутим до спини та не відлягував плечей назад. Інакше кажучи, рюкзак повинен стати нібито частиною тіла туриста і не викликати жодних незручностей. У рюкзак складають речі різного призначення, маси, форми і міцності. Їх необхідно розмістити найбільш раціонально. Заповнюючи рюкзак, слід запам'ятати, що де лежить. Речі, які неудовз можуть знадобитися, повинні бути під рукою. Щоб легше було знаходити потрібні речі, дотримуються наступної схеми: спальні принадлежності упаковують в один пакет, одяг, близню,

шкарпетки – в інший, продукти – в третій, а дрібниці складаються окремо. Отже, спочатку пакують важкі речі: банки консервів, пачки цукру тощо. На дно рюкзака розкладають поролоновий килимок, у нижні куточки щільно кладуть мішечки з крупами, потім пакет з продуктами. Усе інше розміщують якомога щільніше, по принципу: важкі речі нижче і більче до спини. Водночас намагаються збільшити рюкзак по висоті та ширині. Палатку прикріплюють під рюкзаком. Прив'язувати позаду рюкзака відро, взуття, або завантажувати задню кишеню сокирою, карабіном, консервами не можна, оскільки рюкзак буде відтягувати плечі. Котли або каструлі, що зберігають його форму, розміщують всередині рюкзака. Круглі металеві посуд прив'язують зверху. Не можна нести його в руках. Стосовно маси рюкзака – пам'ятайте, що лише новачки пишаються його великим об'ємом. Завдання полягає у тому, щоб узяти з собою усе необхідне, зберігаючи рюкзак транспортабельним. Не варто розподіляти однаково масу на всіх. Як правило, в складних походах на початку маршруту рюкзаки у чоловіків важать до 30 кг, у жінок – до 20 кг. На швидкість руху учасників походу впливає не лише маса рюкзака, але й характер місцевості, її рельєф. У досвідчених туристів автоматично зменшується швидкість руху – з 4–5 км/год на рівнині до 2 км/год і навіть 1,5 км/год під час підйому на круті схили. У таких випадках не варто форсувати швидкість, оскільки це порушує ритм руху і створює зайве навантаження на організм.

Бівак

Якщо не враховувати чудові хвиlinи, які дарують туристам перемоги над перешкодами, подолання перевалів і гірських вершин, краса ландшафту, найприємнішим у поході мабуть є стоянка. Бівак – місце, де туристи відпочивають, харчуються, сплять, готовуються до наступного переходу. Розрізняють три види стоянок: раніше відомий бівак – він завчасно обраний, а інколи підготовлений іншими людьми; місце стоянки, яке туристи обирають самостійно; і нарешті, вимушена стоянка, викликана обставинами. Які вимоги до місця стоянки? Головне – безпека. Не можна зупинятися на підтоплених річних берегах і островцях, у руслах пересохлих річок, на дні каньйонів та у вузьких ущелинах. Небезпека очікує групу, що зупинилася у підніжжя крутіх, вstellerених камінням або вкритих снігом схилів, у гирлах балок. Не слід зупинятися, особливо під час нестійкої погоди на перевалах, гребенях, вершинах гір та пагорбах, у цих місцях небезпечна гроза. У безпосередній близькості від місця стоянки не повинні знаходитися підрублені, гнилі, деревя, які можуть бути звалені вітром. Для організації туристичного табору необхідні зручна площа, паливо для вогнища та питна вода. Дуже добре, якщо це затишне, захищене від вітру місце. Однак у районах, де літає багато комах, обирають відкриті для вітру ділянки. Бажано знайти зорієнтовані на схід місця, тоді вже на світанку перші сонячні промені встигнуть пропустити вогнищо.

ють вище по течії. До води повинні вести зручні схили.

Вогнище

Важливим елементом будь-якого походу є вогнище. Декомо воно здається дрібницю. Однак, розпалити вогнище під час сильного зливи, в хуртовину, в глибокому снігу вдається далеко не кожному. Насамперед, у досвідченого туриста повинні бути в запасі такі прозайчні предмети, як сухе паливо, кілька опалків свічки. В лісі до цього запасу додаються смолятки гілки, смола хвойних дерев, смолятки берести. Якщо він бувого не було в лісі, трішки сухого палива завжди можна знайти під корінням старого дерева, що виступає над землею, під камінням і в інших місцях, куди не потрапив дощ. Згодяться для розпалу сухі гілки хвойних дерев. Якщо вони навіть сильно намокли під дощем, легко дістатися до сухої деревини, стесавши сокирою або ножем верхні шари. Вогнище необхідно складати обережно і, поки воно не розгориться, безперервно підкладати паливо. Починати необхідно з дрібно нарублених сухих гілок, коренів, смолястих гілочок, покладених на шматок берести, папер або таблетки сухого спирту. Поверх маленького шалаша покласти тріски і стружки. Якщо матеріал не достатньо сухий, запалити огарок свічки і дати парафін стекти на трісці. Коли розпал розгориться, треба увесь час підкладати тонкі гілки і тріски, поступово переходячи до дров, що були заготовлені раніше. Не слід підкладати дрова занадто щільно. Полум'я та дим повинні мати вихід, інакше вогнище «задихнеться». У той же час дрова не повинні знаходитися далеко одне

від одного. Чим менша щілина між ними, тим сильніша тяга і швидше розгориться вогонь. Для розпалювання краще за все підходить сухі гіллячки хвойних дерев. Запам'ятайте, що визначати вибір місця для вогнища повинен чинник противаженої безпеки.

Зазвичай застосовують один з трьох типів вогнищ. Для «Шалаша» згодяться будь-які дрова. Дає високе полум'я з обмеженою смугою нагріву. Потребує постійного підкладання палива. Для обігріву і сушки, більш підходить «Колодязь». Складений із порівняно однакових по довжині та товщині дров, він дає багато вугілля, високу температуру. Зона нагріву у нього значно більша, ніж у «Шалаша». Щоб розкладти вогнище «Тайожне», довгі колоди слід складати під гострим кутом один до одного. Поверх них майже по всій довжині розміщують сухий хворост і розпалюють багатя. Коли він добре розгориться, зверху кладуть третю колоду. Регулюють жар вогнища, злегка розсюючи або засовуючи нижні колоди. Вогнище дає велику зону нагріву, дозволяє готовувати їжу і сушити одяг великої групи. Горити без додаткового палива, тому біля нього при необхідності можна спати і без палаток.

Час пакувати рюкзак і вирушати в похід. На Буковині є багато цікавих, з точки зору туризму місць, де можна гарно відпочити. Скориставшись порадами ви на практиці переконаєтесь у їх доцільності. Щасливої дороги! Дороги, що приведе вас до вашої Мрії.

Олександр ОЛІЄВСЬКИЙ

Зелений туризм – приємно, дешево, красиво!

Ти ще сидиш і думаєш, куди б податися на відпочинок? Скаржишся, що немає грошей на Крим чи Болгарію, а у нас відпочивати нудно, бо не зустрінеш цікавих місць і людей? Нічого подібного! Досить скиглити! В моді етнос і наслідування народних традицій, так що негайно збирай речі і вирушай з друзями у село.

Зелений туризм швидко здобуває прихильників. Наша буковинська дика природа, свіже повітря, стрімкі гірські річки зачаровують багатьох іноземців. В одну з приватних осель у Віженці вже кілька років поспіль приїздять гости з Канади, Швейцарії, Фінляндії, Австрії. У цій місцевості нашої області особливо хороши дороги, є пам'ятки історії та унікальні краєвиди. На щастя, нам туди їхати недалеко. Правда, проживання в оселі з усіма зручностями досить дороговато як для студента – 80 грн. за добу з триразовим харчуванням. Екскурсії та поїздки за додаткову плату. Та якщо взяти палатки, можна зі своєю тусовкою поїхти у горах взагалі безкоштовно. Згадаймо, як у тій пісенці співається: «...сонце, повітря та вода – наші найкращі друзі!»

Також є чудовий приватний будинок відпочинку у Банилові-Підгірному. У селі спокійніша відлюдна місцевість. Туди можна поїхати з сім'єю. Господар за любки поведе вас на прогулянку на конях, покаже де можна збирати відрами ожину і малину, ловити форель та займатися мисливством. Також, за додаткову плату, приготує шашлик та інші страви, що забажаєте, все з свіжих домашніх продуктів.

Нещодавно начальник управління з питань туризму ОДА проводив спеціальний семінар для представників Кіцманського району, з метою вивчення та розвитку сільського туризму у своїй місцевості. Підприємці, які займаються цим бізнесом розповідають, що іноземці прагнуть якихось атракціонів і господарі пропонують їм попрактиковати в городі чи нагодувати кроликів. Адже дехто з місцевих жителів, у тому числі і з чернівчан, ніколи не бачили як росте «барабуля» чи виглядає корова і вівця. У селі ж є можливість нарешті познайомитися, так би мовити, з національними життям.

Ірина ГРИГОРОЩУК

ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ШЛЮБУ

Шлюбом вважається сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у державному органі реєстрації актів цивільного стану. Релігійний обряд шлюбу юридично не визнається, крім випадків, коли обряд відбувся до створення або відновлення державних органів реєстрації актів цивільного стану.

Шлюбний вік для жінки встановлюється в 17, а для чоловіка у 18 років. Особі, яка досягла 14 років та подала заяву до органів РАЦСу, може бути надано право на шлюб рішенням суду, якщо буде встановлено, що укладання шлюбу відповідає її інтересам.

Шлюб укладається на засадах добровільності. Примушування жінки та чоловіка до шлюбу не допускається. Шлюб, зареєстрований з особами визнаною недієздатною, а також, яка не усвідомлювала значення своїх дій та (або) не могла ними керувати, вважається недійсним.

Порядок укладення шлюбу можна звести до наступних етапів.

Звернення до державного органу РАЦСу жінки та чоловіка, що бажають укладти шлюб.

Заява про реєстрацію шлюбу подається жінкою та чоловіком до будь-якого державного органу реєстрації актів цивільного стану за їхнім вибором. Заява подається особисто. Проте, якщо існують поважні причини, які перешкоджають цьому, таку заяву, нотаріально засвідчену, можуть подати представники. Повноваження представників повинні бути нотаріально посвідченими. Тобто, особами, які прагнуть укладти шлюб, представникам повинна бути видана довіреність, що засвідчує право представників на подання такої заяви.

Якщо реєстрація шлюбу у визначеній день не відбулася, заява про реєстрацію шлюбу втраче чинність після спливу трьох місяців від дати її подання.

Ознайомлення осіб, які бажають зареєструвати шлюб, з їхніми правами та обов'язками.

На органи РАЦСу покладено обов'язок щодо ознайомлення осіб, які подали заяву про реєстрацію шлюбу, з їхніми правами та обов'язками як майбутнього подружжя і батьків, та попередження про відповідальність за приховання перешкод до реєстрації шлюбу.

До цього етапу реєстрації шлюбу також можна віднести етап ознайомлення осіб зі станом здоров'я одне одного. Сторони повинні повідомити одна одну про стан свого здоров'я. Держава забезпечує створення умов для медичного обстеження, результат якого є таємницею і повідомляється

лише особам, які подали заяву. Приховання тяжкої хвороби, а також хвороби, небезпечної для другого з подружжя, їхніх нащадків, може бути підставою для визнання шлюбу недійсним.

Прийняття державними органами РАЦСу заяви за наявності всіх необхідних документів.

При поданні заяви особи, які бажають

Якщо особою були понесені затрати на приготування до реєстрації шлюбу та весілля, то у разі відмови від шлюбу однієї із сторін, вона зобов'язана відшкодувати другій стороні ці затрати у повному обсязі.

Такі затрати не підлягають відшкодуванню, якщо відмова від шлюбу зумовили:

– протиправна, аморальна поведінка нареченої (нареченого);

– приховання нею (ним) обставин, що мають для особи, що відмовилася від шлюбу, істотне значення.

Важливим є питання повернення речей, подарованіх майбутньому подружжю на весілля, у разі відмови заручених осіб від укладення шлюбу. Відповідно до п. 4 ст. 31 СК у разі відмови особи, яка одержала подарунок у зв'язку з майбутнім шлюбом, договір дарування за вимогою дарувальника може бути розірваний судом. У випадку задоволення судом вимог, особа зобов'язана повернути подаровану їй річ, а якщо вона не збереглася в натурі – відшкодувати вартість. Варто зазначити, що юридичну силу мають лише договори дарування укладені в письмовій формі, нотаріально завірені.

Реєстрація шлюбу.

Реєстрація шлюбу здійснюється після спливу одного місяця від дня подання заяви про реєстрацію шлюбу. До спливу цього строку реєстрація шлюбу може бути здійснена за наявності поважних причин та з дозволу керівника державного органу РАЦСу. При цьому в законодавстві відсутній перелік таких поважних причин. Можна припустити, що ними можуть бути: переїзд на постійне проживання до іншої місцевості, довгострокове відрядження, перебування на стаціонарному лікуванні у зв'язку з тяжкою хворобою чи проведеною операцією тощо.

Шлюб може бути зареєстрований у день подання відповідної заяви за наявності наступних випадків:

– вагітність нареченої;

– народження нею дитини;

– безпосередня загроза для життя нареченої чи нареченого.

Відкладення реєстрації шлюбу можливе як за спільною заявкою заручених осіб, так і за рішенням керівника державного органу РАЦСу. У разі відкладення реєстрації шлюбу за заявкою заручених осіб термін відкладення обмежується тримісячним строком від дня подання такої заяви. Відкладення реєстрації шлюбу у другому випадку здійснюється у разі наявності відомостей про перешкоди до реєстрації шлюбу, причому строк відкладення не може перевищувати три місяці. Порядок відкладення реєстрації шлюбу за рішенням керівника органу РАЦСу регламентується п. 4.8 Правил реєстрації актів громадянського стану в Україні. Відповідно до цих Правил реєстрація шлюбу відкладається у разі одержання органом РАЦСу письмової інформації про наявність передбачених законом перешкод до укладення шлюбу. При цьому перевірка наявності таких перешкод може бути покладена як на орган РАЦСу, так і на заявника, який повідомив про наявність перешкод орган РАЦСу. Він у місячний термін повинен подати відповідні докази. Про відкладення реєстрації шлюбу орган РАЦСу зобов'язаний повідомити заручених осіб. У разі підтвердження наявності перешкод до укладення шлюбу орган РАЦСу відмовляє в реєстрації шлюбу і видає письмове роз'яснення зарученим. Якщо обставини не підтверджуються, реєстрація шлюбу здійснюється на загальних підставах.

Місцем реєстрації шлюбу є державний орган РАЦСу, який здійснює реєстрацію шлюбу у уроочистій обстановці. Реєстрація шлюбу може відбутися також за місцем проживання наречених, за місцем надання стаціонарної медичної допомоги, в іншому місці, якщо наречені не можуть прибути до органу РАЦСу з поважних причин. Присутність нареченої та нареченого в момент реєстрації їхнього шлюбу є обов'язковою. Представництво у даному випадку не допускається.

З моментом реєстрації шлюбу сімейне законодавство пов'язує виникнення прав та обов'язків подружжя. Шлюб не може бути підставою для надання одному з подружжя пільги чи переваг, обмеження прав та свобод, гарантованих Конституцією і законами України.

Документом, що підтверджує реєстрацію шлюбу є Свідоцтво про шлюб.

Оксана МАЛОВІЧКО

Людські знання вчора і сьогодні

Чи можна уявити людство за одиничним організмом, який обростає індивідуальним досвідом свого життя? Без жодних сумнівів можна! Більше того, цей шлях є найпродуктивнішим, що дозволяє вірно трактувати весь той багаж, який називають людськими знаннями.

Природно, що виникає питання: для чого уявити людство як одиничний організм? Щоб показати, що всі досягнення і помил-

ки, всі геніальні здогадки та нісенітніці – природний продукт, логічно, технічно та практично обумовлений. Простіше кажучи, ні одна думка на голому місці не народжується і в абсолюті такою не є.

У кожну суспільно-історичну епоху уявлення і описова мова були цілком місцевими, територіальними. Наприклад, коли зараз трактують Біблію фігулярно, дивуєшся. Написана книга чужомовно, притчами, алегоріями, під рівень розвиток галлілейських

рибалок. До того ж ще й в засекреченому вигляді. Без ключа вічна книга читається та не розуміється.

Перше що сприймає рефлексуючий організм – це відчуття минучості, мінливості, неоднозначності всього. Проте, уявно приживившись, вдається побачити і відчути відмінності протікання процесів. Хоча б за часовими мірками. Потім вдається встановити, що, не залежно від тривалос-

ті процесів, всі вони мають свої причини. Спостереження за оточенням змушують класифікувати та систематизувати. Пізніше доводиться вимірювати. Колективне життя змушує не тільки спліватися, але й передавати спочатку в усній, потім в символічній формі осмислене та спрінятиє.

Виникають знання – відтворювані в свідомості явища і процеси, їх механізми, причинність, обов'язковість і можливості. З року в рік, із століття в століття, від однієї історичної формациї до іншої нагромаджуються, примножуються, розширяються та поглинюються як практика, так і відповідні знання. Підганяючи одне одного, вони піднімають загальний рівень уявлення суспільства.

Немає нічого дивного в тому, що знання стають справою обраних. Люди різняться здібностями, можливостями, бажаннями. Для того щоб встигати в обраній справі, чи то бухгалтерія, будівництво, поезія, потрібно не покладаючи рук працювати, до того ж мати покликання. Більше того, для кожної справи вимагається за відома певний рівень знань. Зробити ручку сокира може кожен, хто бачив цей предмет. Щоб збудувати пам'ятник, храм, фортецю без глибоких знань практично не обйтися. Виникає ієрархія, розшарування знань. Не потрібно мати всіхолоді знаннями. Достатньо мати майстрів, котрі будуть показувати і направляти.

Так склалося історично, що масони опинились начебто поза часовими рамками. Вони випереджали своїх співвітчизників, неволею відчужувались від суспільства, і як наслідок, організовували свої внутрішні товариства, групи. Необхідність постійної роботи над собою, відверті переслідування влади, страх та недовіра черні, призвели до неминучого: утворення закритих таємничих організацій. За часів Ньютона, Галілея, Фарадея-Максвелла. В Інтернеті вільно гуляє «Реформа сучасної фізики», розроблена Гелл-Манном ще в 70-ті роки. Офіціал пронизується старовизною. Молодь шукає розробки останніх шістдесяти років, про які в період Холодної війни мовчали, і які досі не змінилися. Так, наприклад, в офіційній фізиці читають Ньютона, Галілея, Фарадея-Максвелла. В Інтернеті вільно гуляє «Реформа сучасної фізики», розроблена Гелл-Манном ще в 70-ті роки. Офіціал пронизується старовизною. Молодь шукає розробки останніх шістдесяти років, про які в період Холодної війни мовчали, і які досі не змінилися.

Якщо врахувати поділ держав за розвиток і місце України, як країни третього світу, стає зрозуміло відверта неможливість більшості приднатися до середньостатистичної наукової школи, не кажучи вже про елітарну!

Надія ГОРДІЕНКО

Між любов'ю і смертю

Мене завжди цікавило питання, чому мої улюблени поети ставили своїх героїв між любов'ю і смертю. Мені не потрібно знати мотиви їхніх вчинків. Я хочу зрозуміти, чому крає цих віршів не знайти.

Видатних поетів, які працювали в цьому жанрі, мені відомо п'ятеро. Ніхто з них, подібно канадцю Елу

Парді, не називав свої книги «Любов'ю і смертю». Проте Брассанс, Гумільов, Гарсія Лорка – автори поезії між любов'ю і смертю в чистому вигляді. Висоцький і Бродський, які багато створили в цьому жанрі, своєю творчістю цілком не вписуються ні в які жанрові рамки. Поети всі свої кращі вірші написали

в цьому жанрі, але в загальному недостатньо розкрили тему. Відомий приклад цьому – Рембо. «Бал повіщеніх» – його візитна картка, як для Уайлда «Балада Редінгської в'язниці». Розквіту цей жанр досить у двадцятому столітті. Ми все ж таки розглядаємо питання почесного звитку.

Якщо любов здавна була музою поезії, то смерть завжди була музою філософії. У середньовіччі у Війона і Хаймана смерть уперше стала музою поезії, але про справжню любов у них знається лише кілька рядків. Тим більше поезія між любов'ю і смертю не має нічого спільног з нав'язливим рефреном середньовічної лірики Сходу, в тім, що любов сильніше смерті. Ібн Хазм цілій розділ свого трактату присвятив смерті від любові. Поезія між любов'ю і смертю народилася там же, в Андалусі, але не в трактатах, а в народних піснях фланенка.

Гарсія Лорка писав: «У всіх країнах смерть означає кінець. Вона приходить – і завіса падає. А в Іспанії немає. В Іспанії завіса тільки тоді і піднімається. Безліч людей живуть в Іспанії, немов замкнені в чотирьох стінах до самої смерті, лише тоді їх витягають на сонце. Мрець в Іспанії – більш живий, ніж мрець у будь-якім іншім місці земної кулі: його профіль ранить як лезо бритви. Жарти про смерть і мовчазні її споглядання звичні іспанцям... усе її буйніш значне в Іспанії прогнане останнім присмаком металу смерті». До речі, поцілунок, названий солодким у поезії маврів, насправді теж має присмак заліза. Любов в Андалусії не зважає на серединні тони, але не може не ігнорувати погрози стаєвих ножів. В андалуській пісні: «Такі наші забави: кидав я камінчики в море, так боляче, близи криваві» не згадується ні про любов, ні про смерть. Але у світлі характерних рис Південної Іспанії, вона однозначно бачиться між ними, навіть без музичних акордів дорійського ладу. Складні іспанські ножі вдало складалися у вірші андалуської сирий, але поезія Гарсія Лорка – найвище вираження поетики фланенка. Ось один його вірш:

Кинжал, ти в сердце вонзаєш,
як в тяжелу залежь,
свої лемех стальний.
Нет, не в меня, нет!
Кинжал в этой узкой щели,
как солнце в ущелье,
разжигаешь пожар.
Нет, не в меня, нет!

Гумільову, для природності віршів про таку любов, і про таку смерть, доводилося або описувати країни, «де вночі спалахують іскрами очі блукаючих пантер», або звертатися до романтичного минулого. Тому важко приміряти до свого життя такі чудові рядки, як, наприклад, кінцівка вірша «Беатріче»:

Все свершилось, о чём я мечтал
еще мальчиком странно влюбленным.

Я увидел блестящий кинжал
в этих милых руках обнаженных.
Ты подаришь мне смертную дрожь,
а не бледную дрожь сладострастия,
И меня навсегда уведешь
к островам совершенного счастья.

Любов і смерть не завжди межують в одному вірші. Частіше та й інша – тема окремої пісні. Так утвориться поетичний світ між любов'ю і смертю. При цьому його пропорції не мають значення. Наприклад, у Брассанса на п'ятнадцять пісень про смерть припадає півтораста пісень про жінок.

Висоцький знаходить свіжі метафори і для традиційної теми. Ось цитата з його вірша останніх років:
Часов, минут, секунд - нули.
Сердца с часами сверте:
объявлен праздник всей земли
День Без Единой Смерти...
Конкретно, просто, делово,
ни за себя, ни за кого
никто, нигде не обнажит кинжалов.
Никто навеселе не усет,
и не взойдет на эшафот
за торжество добра и идеалов...

І в самому кінці величезного вірша:
Да, День без смерти удался!
Застрільщики, лицуя, пировали.
Но вдруг глашата весть разнес
уже к концу банкета,
что торжество не удалось,
что кто-то умер где-то...
Не доглядели - хоть реви
Он просто умер от любви.
На взлете умер он, на верхней ноте.

Така поезія дотепер глибоко народна. Дійсно, Гарсія Лорка – самий іспанський поет, Брассанс по праву названий «самим французьким з французьких шансонів», і очевидно, те, що Висоцький – дуже російське явище, як у темах, так і в формах пісень, та й у характері автора. Менш очевидно те, що народна пісня завжди знаходилася між любов'ю і смертю.

Андрій ТРАВІН

Анекдоти з коментарями від редакції

1. - Чому у нас не показують мультику про телепузиків?

- Тому що при владі у нас по-кемоні!

(Скорі покемони зникнуть з екранів: влада змінилася)

2. - Знаєш, навіщо їжаки в клубочок згортаються?

- Навіщо?

- Носик в пупку гріють!

(Як добре, що слони не згортаються в клубок)

3. - Мій батько працює національним символом. Він у мене «прапор».

(А мій дід гербом підробляє: у нього три зуби залишилося)

4. У відповідь на бойовик «Рембо – перша кров» наші аниматори випустили свою версію «Буратино – перша струшка».

(Скорі на екранах: фільм жахів «Особливості національної охоти – перша кружка» і мелодрама «Казанова – перша подушка»)

5. - На мене учора напав ма-няк!

- Сексуальний?

- Дуже!

(Причому бісексуальний)

6. Усі чоловіки після 65-ти років поділяються на: садистів, гладіаторів і вовків.

Садисти – ті, які займаються тільки садомієм. Гладіатори – які лише гладять. Вовки – коли запитують в них, коли останній раз був з жінкою, вони відповідають: «У-у-у-у! Як це було давно!».

(Українські чоловіки ще поділяються на солітів – які накопичують сало)

7. Вчора на вулиці знайшов кльовий мобільний телефон. Він дещо завеликий, але якщо відкрутити будку...

(І ще прикрутити акумулятор від КАМАЗу)

8. Що раніше жінки тільки не робили: підносили руку, прислуховувались до ширіння, використовували індійську методику. І все це щоб тільки дізнатися: спить ця клята тварюка чи ні?

(Чоловіки, тільки для вас новинка від «Тефаль»: нова сковорода з м'яким дном)

Пегас без підкови

Наш конкурс триває.

– Скажіть, – цікавиться молодий дописувач у редактора, – чи є взагалі надія, що мої матеріали з'являться на сторінках вашої газети?

Ну, звичайно. Всі люди смертні, і я не вічний.

Як це було

Це було складно. Це було фантастично. Майже неможливо. 1996 рік. Час був важкий. Мінімальний прожитковий рівень опустився нижче мінімального рівня проживання. Діти, які не знали чим себе зайняті, тинялися по вуличних вулицях і дуріли від нудьги. Вони не знали, що десь у підпільному штабі дорослі створюють жахливу зброю майбутнього – Школу юного журналіста.

За їхнім підступним задумом діти повинні були навчитися там таємній справі, а потім, вишовши на люди – писати, писати і ще раз писати. Це було жахливо. Жах від цього домінував в забрудненій екології місті і сухо витав у повітря.

Жах – річ серйозна. Він сильно б'є по чутливих місцях. І у дітей ці місця були. Хто, як не вони найгостріше відчувають його. Хотілося

унікнути, звільнитися. І вирішили діти стати учнями школи і підірвати її діяльність із середини. Проте вони не знали на що ідуть. Знали лише, що навчання буде складним, але не згадувались, що це буде каторга.

Пройшло два роки. В країні відбулися неповортні зміни, які сильно вплинули на світогляд дітей. Школа стала їхнім собором. Вони зрозуміли основне: Школу «Юнпрес» не здолати – її можна лише підняти.

Рік за роком цих дітей вчили не лише предметам, а й розуміти людів і міркувати. Хіба такі люди не страшні тим, кому потрібно не розвинуте суспільство, а дешева робота сила? Монстрами педагогічної майстерності були і продовжували бути КОШІМАН Антоніна Володимирівна, ЧОРТОПІСЬКИЙ Олександр Миколайович, ПЕЛЕХ Володимир Григорович, ШЕГДА

Петро Петрович, ГОЛОПАПА Петро Віталійович, ПАРАНЮК Любомира Дмитрівна.

Багато чад вже пішло з юнпресівської хати, а ще більше приходять до неї. Адже недаремно у народі кажуть: «Святе місце пустим не буває!»

Учні Школи журналістики
«Юнпрес»

Таке солодкое, глибинне почуття. І таке просте слово, всього із семи літер – «Кохання». Лише уявіть: найвідчайдушніші подвиги, шедеври мистецтв на різноманітні смаки, фантастичні задуми і найбожевільніші вчинки, все це заради нього – «Кохання».

Кохання – це велика сила, здатна здолати усі перешкоди.

Саме воно дає людині найцінніші в житті хвилини – хвилини щастя. Не любити – означає не жити, не дихати, не пізнати найсуттєвіших куточків свого серця. Любов – не проста наука, бо любити, значить жити життям коханої людини. Кожної мітті дарувати їй це дивовижне почуття.

...Таке реальне, як світ навколо нас; таке ж необхідне, як повітря, таке неоссяжне, як Всесвіт; таке ж небагненне, як сама людина...

Я вірю в кохання. І навіть візьму на себе сміливість припустити, що не краса, і навіть не розум, а саме кохання врятує світ.

Тетяна КОЛОМІЙЧУК

Всім!

Хто мріє проявити себе,
бути прочитаним, почути і побаченим!

Оголошується конкурс для творчих особистостей! Ми чекаємо Ваших віршованих, прозових і драматичних творів, витворів образотворчого мистецтва і Вашої фантазії. Кращі зразки будуть презентовані на сторінках нашого видання.

Матеріали літературних творів надслідайте в надрукованому або рукописному вигляді (роздірливо), українською мовою, у будь-якому обсязі. Зразки мистецьких творів надслідайте у вигляді фотографій з вказаним автором, масштабом і назвами.

Роботи надслідати за адресою: Редакції газети «Alter Ego», а/с 406 м. Чернівці, 58000. Газета виходить двічі на місяць. Тираж 2000. Розповсюджується безкоштовно.

ALTER
ego

Газета створюється на кошти гранту Президента України для обдарованої молоді. Фінансує її організація підприємства Державного комітету України у справах сім'ї та молоді. Головний редактор Оксана Хусайлова. Заступник головного редактора Оксана Маловічко. Завідувач кореспондентським відділом Андрій Мінаєв. Відповідальний секретар Інна Горман. Дизайн та верстка Андрій Захарік. Реєстрація газети № 252 від 25 березня 2003 року. У редакції газети «Alter Ego» пишуть: а/с 406 м. Чернівці, 58000. Газета виходить двічі на місяць. Тираж 2000. Розповсюджується безкоштовно.